

La senyora vicepresidenta primera:

Alusión o inexactitud es el mismo artículo, eh... (Veus)

Señor Juan de Dios, ¿me deja?

La senyora Gascó Enríquez:

Sobre la conducta de un diputado.

La senyora vicepresidenta primera:

Si me lo sé el artículo, ¿eh?, me lo sé. ¿Vale?

La conducta de diputado no se ha puesto en cuestión en este momento. (Veus)

Vamos a ver, ¿me van a dejar que hable? (Algú diu: «Yo no he dicho nada.»)

La senyora Gascó Enríquez:

Me está imputando una acción que...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Gascó, le he dejado que explicara cuál era su argumentación y ahora me va a tener que dejar que yo explique por qué no le voy a dar la palabra, sinceramente. (Veus)

Pues el reglamento, que lo interpreta esta presidencia en este momento, no dice que... (Aplaudiments)

A ver si puede ser, si puede ser. Si quieren, lo explico y, si no, pues digo que yo ya estoy. Pero yo pretendía explicar por qué no. (Veus)

Bueno, pues no tiene usted la palabra, señora Gascó, porque no ha habido ninguna alusión. (Aplaudiments)

La senyora Gascó Enríquez:

Esa es la libertad. Muy bien. Gracias. (Aplaudiments) No escuchar la verdad.

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar... Senyor Betoret, vosté té alguna cosa a dir? (Veus) Perfectament ho faig, i gràcies. Senyor Betoret, no té vosté la paraula i no li vaig a consentir que qüestione la decisió, eh?, no li ho vaig a consentir. (Protestes)

En este momento estoy presidiendo este pleno, y estará usted de acuerdo o no, pero lo que no puede hacer es increpar a esta presidencia. ¿Lo tiene claro? Vamos a seguir. (Veus) A usted le voy a permitir lo que usted quiera.

Anem a continuar amb la interpellació –estan vostés molt nerviosos hui, no sé què els passa...

La senyora Gascó Enríquez:

Y ustedes muy radicales.

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a relaxar-nos. (Aplaudiments)

Senyor Betoret, per favor! Relaxe's. Senyor Betoret, relaxe's, per favor, senyor Betoret.

Senyor Betoret, que l'entenc, però relaxe's, eh? Val. (Veus)

Estic intentant-ho. I per això estic cridant-lo que es mantinga vosté, eh?

Interpel·lació a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Pùbliques, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general del Consell quant al control de les contractacions de personal i la provisió de llocs al sector públic valencià, que formula el diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 102.897, BOC número 270)

La senyora vicepresidenta primera:

Interpel·lació, és el punt número 8, li correspondría a la consellera de justícia, però serà substancialada pel senyor conseller d'hisenda, sobre la política general del Consell quant al control de les contractacions de personal i la provisió de llocs del sector públic valencià, que formula el diputat senyor Antonio Montiel, del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

Senyor Montiel, quan vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Bona vesprada, senyor conseller.

Nuestra interpellación tiene que ver con la existencia de un informe de la inspección de servicios, que usted conoce, que con referencia a diciembre del 2017 se concluye que la contratación de personal del sector público sigue sin control. Dice que se han mantenido determinadas situaciones y que no ha existido ni existe en estos momentos ninguna previsión normativa clara sobre el control sobre el que debería de someterse la gestión de personal que realizan los entes del sector público instrumental.

Sigue diciendo el informe también que no existe una planificación integral y global del personal y que esta forma de trabajar aislada, conselleria a conselleria, puede haber contribuido a la generación de muchos supuestos de acceso irregular.

Dice que no ha existido una supervisión efectiva ni suficiente. Dice cosas que ya sabíamos que pasaban en la época del PP. Por ahí este argumento ya lo sabemos.

Pero nos preocupa cuál es la situación, tanto del acceso como de la provisión de puestos en todo el sector público instrumental, y sabemos que se han hecho algunos progresos.

Sabemos que se aprobó un plan estratégico de recursos humanos para la administración de La Generalitat, tal y como se había pactado en la ampliación de enero de 2017, del Acuerdo del Botánico.

Sabemos también que ha habido recientemente, el 22 de marzo, un acuerdo también, suscrito en la mesa sectorial, que usted presidió y, por tanto, en la mesa de diálogo social del sector público instrumental.

Sabemos también que ha habido, y siguen habiendo, trabajos en ese sentido. Se han publicado algunas relaciones de puestos de trabajo, algunas.

Consultada hoy mismo, ahora, desde el escaño, la página de GVA Oberta, que remite a la relación de puestos de trabajo, de todas formas, encontramos una información desigual, no homogeneizada, parcial e incompleta.

Y puede usted hacer el mismo ejercicio que yo y comparar, por ejemplo, la diferencia que hay entre la publicación de la RPT de la Sociedad Proyectos Temáticos, que se remite... aparece en el DOGV, o la de IVF, o..., pero la puede comparar con Culturarts o CIEGSA, que es una información pobrísima.

Pero, además, toda esta información sobre relaciones de puestos de trabajo le falta un elemento fundamental, y es un elemento..., no normativo, no está en la ley, pero es un elemento fundamental dados los datos que arroja el plan estratégico, y es cuál es la situación del puesto, si está cubierto de manera definitiva, si está cubierto temporalmente, en una provisión, de cualquier otra situación. Por lo tanto, en situaciones de precariedad. O si ha sido declarado un puesto en el que aunque sea laboral la categoría del puesto, se ha convertido en propietario, entre comillas, el ocupante por virtud de una sentencia judicial.

Claro, hay que tener en cuenta de dónde venimos y, por tanto, tenemos que extremar el celo en disponer de información para hacer una política de gestión de personal eficaz, adecuada y evitar el enchufismo que caracterizó épocas anteriores. Y yo, mi obligación..., nuestra obligación es pedirles a ustedes un exceso, un exceso de celo en esta cuestión.

Quiero, además, llamarle la atención sobre una cosa que nos preocupa, y es la compatibilidad o no de estos mecanismos, es decir, de este acuerdo del 22 de marzo sobre consolidación de puestos y convocatorias de ofertas en el sector público instrumental con las RPT, pero también con la orden de 29 de marzo de 2018 para simplificar y agilizar el nombramiento de personal interino y laboral temporal, que también es aplicable a entidades del sistema público institucional.

Por tanto, nos parece que pudiera haber ahí una disfunción de lo que estemos ordenando por un lado, o intentando regularizar por un lado, estemos generando mecanismos que

faciliten la rápida incorporación con el riesgo, que ya lo advirtió la Inspección General de Servicios, con el riesgo de que se produzca concatenación de contratos y, al final, nos encontraremos con personal que adquiera la condición de personal laboral indefinido no fijo, por virtud de sentencia judicial, por incumplimiento de la legislación, del Estatuto de los trabajadores, que prohíbe la concatenación de contratos.

Y luego, nos preocupa también, en ese acuerdo de 22 de marzo, que usted calificaba de histórico y con el que damos carpetazo a un sistema que permitía el acceso por la puerta de atrás, nos preocupa el paso siguiente: las ofertas de empleo público, que en ese acuerdo se comprometieron a que serían dentro del primer semestre de 2018.

Y, ¡ohombre!, estamos todavía dentro de ese semestre, pero me gustaría..., nos gustaría saber cómo está el calendario de trabajo para la publicación de las ofertas de empleo público de una manera ordenada, sistematizada y no de manera autónoma, para evitar precisamente aquello que criticaba la Inspección General de Servicios.

Y nos preocupa también cómo está el calendario para la convocatoria de concursos de traslados. Sabe usted que el propio plan estratégico de recursos humanos decía que había que proceder a las convocatorias de concursos de trasladados, y especialmente llamaba la atención sobre 500 plazas de jefaturas de sección.

Por tanto, creo que hay suficiente, suficiente..., suficiente materia como para preocuparnos a cerca de no tanto de tener los instrumentos, sino de su aplicación. Y su aplicación en un plazo breve, porque, bueno, esta será..., estas ofertas de empleo público podrían ser las últimas que se convocaran en esta legislatura. Y después de haber llegado hasta aquí, gracias, entre otras cosas, a que en el Acuerdo del Botánico incluimos ese plan estratégico de recursos humanos, pues deberíamos tomar todas las medidas necesarias para evitar que se produzcan determinadas situaciones.

Situaciones que, por otra parte, como apunta el propio informe de la Inspección General de Servicios, por ejemplo, con el caso de Fisabio, que es un caso objeto de una actuación extraordinaria de fiscalización, pues ponen en duda los procesos selectivos, pero también, como ha puesto de manifiesto la conselleria de transparencia en relación con algunas contrataciones en la conselleria de sanidad, se hace mención a que existen bolsas de trabajo obsoletas y procedimientos de selección dudosos, que no se han resuelto del todo con el Decreto 192/2017, porque solo hace mención al personal estatutario.

Por tanto, señor conseller, nos parece fundamental que se exponga por usted, se explique con todo detalle cuál va a ser el mecanismo para llevar a cabo esas actuaciones de ejecución.

Y, sobre todo, por último –acabo–, una pregunta. Tanto la Inspección General de Servicios en el último informe, que es referido a diciembre de 2017, como aquel escrito..., ese informe que hacía la conselleria de transparencia en relación con la queja de algunos sindicatos sobre procesos de contratación en entidades dependientes de la conselleria de sanidad se recomendaba tomar en cuenta la posibilidad de abrir expedientes disciplinarios para exigir responsabilidades a los

funcionarios o al personal directivo que hubiera podido intervenir o facilitar esos procesos dudosos.

Por lo tanto, me gustaría saber también qué criterio tiene su conselleria.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Montiel.

Conseller, per a contestar.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

I moltes gràcies, senyoria, moltes gràcies per la interpellació, perquè tenia moltes ganes de parlar del tema, moltes ganes.

Jo més d'una vegada he dit ací en seu parlamentària que això del sector públic instrumental era una cova de lladres. Ho he dit ací. I, per tant, ha de saber vosté que eixe tipus de situacions és molt difícil d'arreglar.

Per tant, el que fa l'informe de la inspecció de serveis posa de relleu que encara no hem aconseguit el que volíem, no era tan fàcil, no era en absolut tan fàcil.

Perquè nosaltres en esta legislatura volíem la reforma integral del sector públic, potser desconequent les entreteles de moltes de les situacions d'aquelles empreses, algunes de les quals ha dit vosté.

I com que ens preocupa molt, moltíssim –vegem la part més opaca de l'administració de La Generalitat–, una part important del nostre esforç ha tractat d'aconseguir un sector públic instrumental de La Generalitat que complisca adequadament la seua funció, que no és altra que prestar un conjunt de serveis públics que requerixen una especialització a la qual no s'adequa l'administració pública com a tal. I resulta més eficaç i eficient fer-ho mitjançant fòrmules d'allò que s'anomena administració institucional.

Però no ho hem aconseguit. I subratlle que l'informe de la inspecció de serveis el rep amb molta alegria, perquè posa negre sobre blanc la situació..., l'assignatura pendent que encara tenim. Entre altres coses, perquè el sector públic instrumental de La Generalitat, sota els anterior governs, havia fet un descontrol absolut en tots els sentits i estiguérem cobrint ineficàcies, ineficiències, situacions de balafament de diners i fins i tot, com sap vosté, pràctiques corruptes. Tot en mig d'un funcionament opac, opac, que ens dificultava la detecció d'eixes pràctiques.

I per si alguna cosa faltava, l'intent de reforma que va fer tardanament l'anterior govern, a base de fusionar organismes sense ordenar les funcions i els recursos, va generar encara més funció i fer encara més complexa l'ordenació.

¿Calia reduir el nombre d'entitats públiques? Fusionem-les, fusionem-les, i venia gent amb convenis col·lectius diferents, creant autèntics monstres en la gestió de la..., perquè en este moment moltes d'estes entitats resultants fusionades són autèntics monstres per a la gestió dels recursos humans.

Per tant, eixe era el panorama. I l'actual Consell s'ha posat a la tasca i hem començat pel més important: la planificació dels recursos humans, que és l'actiu més important de qualsevol organització. Ho hem hagut de fer en unes circumstàncies poc favorables –tot siga dit de pas–, en circumstàncies en tot moment d'existència de mesures legals d'ajust i retallades de la despesa que hem d'acceptar alhora. Això i els drets consolidats de les èpoques de governs anteriors, deixant poc marge de maniobra.

Moltes de les coses que hem volgut fer, els tribunals ho han impedit, perquè consolidaven drets laborals, al marge de com havien entrat les persones això. I això, com pot imaginar vosté, per a l'administrador que ha de gestionar això és un handicap molt important.

Per tant, el primer que hem tractat d'aconseguir és fomentar una relació de confiança amb la representació dels treballadors sobre la base de la transparència i el diàleg per a aconseguir un consens que en este sector feia falta en matèria de personal.

Tot això en el marc de l'accord de legislatura de la mesa general de negociació del personal funcionari i laboral de La Generalitat.

Els contactes van culminar amb l'accord entre La Generalitat i les organitzacions sindicals del 21 de juliol de 2016 per la creació de la comissió de diàleg social del sector públic instrumental de La Generalitat, que és diferent de la mesa de la funció pública i no pot tindre les mateixes competències, com sap vosté molt bé.

Esta comissió ha suposat instaurar un fòrum de diàleg i transparència permanent on debatre i estudiar qüestions laborals de caràcter col·lectiu que puguen sorgir en relació amb les entitats que conformen el sector públic instrumental de La Generalitat.

La comissió s'ha convertit en un instrument adequat per a aconseguir acords consensuats entre les parts implicades en el sector públic instrumental de La Generalitat, per estar composada de forma paritària per representants de l'administració de La Generalitat i per les organitzacions sindicals més representatives en el conjunt d'este sector.

Sense interferir en les funcions que corresponen als òrgans de negociació i participació previstos en l'Estatut dels treballadors i en la resta de la normativa laboral o en allò que disposa la llei d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, la comissió de diàleg social ve donant eixida als seus objectius de:

Estudi i debat i elaboració de criteris i recomanacions sobre qüestions de caràcter col·lectius que puguen sorgir en els ens del sector públic instrumental.

Promoció del desenvolupament harmònic dels recursos humans en l'àmbit del sector públic instrumental.

Estudi i debat i proposta sobre l'estructura i la negociació col·lectiva en el sector públic instrumentals.

I anàlisi i debat sobre el disseny del nou model del sector públic instrumental, la seua reordenació, racionalització i disseny del marc normatiu, en especial en el text de la futura llei del sector públic instrumental de La Generalitat.

En aquesta línia de treball tinc la satisfacció d'informar que en els últims mesos la comissió ha aconseguit diversos acords.

L'11 de desembre passat, va acordar l'establiment de criteris per a la reducció de la temporalitat i l'oferta d'ocupació pública per al període 2017-2019.

Entre altres qüestions, va acordar coses com: recolzar el Consell en la sol·licitud de l'eliminació de la taxa de reposició de la llei de pressupostos de l'estat; instar les entitats que conformen el sector públic instrumental a reduir el percentatge de llocs ocupats per personal de forma interina o amb caràcter temporal; requerir a eixes entitats que sol·liciten l'autorització per a dur a terme l'oferta d'ocupació pública de 2017 i successives –en la direcció general de pressupostos abans d'efectuar la convocatòria corresponent ha de ser amb les entitats–, o establir el criteri que les convocatòries d'oferta d'ocupació pública s'efectuen per concurs oposició en compliment dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

Pràctiques, senyoria, totes que podríem anomenar de bona administració, però que fins ara havien estat absents de la pràctica habitual de moltes de les entitats.

Més recentment, la comissió de diàleg social ha anat més enllà i ha establert criteris generals d'aplicació a les ofertes d'ocupació pública. Perquè mitjançant un acord del 22 de març d'enguany, i mentres que es desenvolupa una regulació legal expressa, la comissió de diàleg social ha acordat instruccions de compliment per al conjunt d'entitats del sector públic instrumental de La Generalitat pel que fa a assumptes com: la convocatòria de places, la reserva de places per a persones amb diversitat funcional, els processos de promoció interna i la resta de processos selectius per a la cobertura de personal i els òrgans tècnics de selecció.

Una regulació que permetrà acabar amb el clientelisme i l'arbitrarietat que existia en el passat en l'accés del personal al sector públic instrumental de La Generalitat i que implica que en el sistema d'accés a les entitats del sector públic instrumental s'aplicaran els mateixos principis i criteris que s'exigen per al personal de l'administració.

Així mateix, la comissió està treballant, a hores d'ara, en un altre acord relatiu al criteri generat..., d'aplicació a la constitució i funcionament de les borses de treball.

A més de tot això, cal assenyalar que estem fent un enorme esforç per a aconseguir l'objectiu que totes les entitats del sector públic instrumental de La Generalitat tinguen una relació de llocs de treball pautada i normalitzada per a superar això que ha dit vosté, amb unes directrius homogènies per a tot el sector.

Tot i això, malgrat tot, i com he recordat més d'una vegada en seu parlamentària, en este moment n'hi han 19 fetes ja i

publicades en el DOCV. I ara tenim, obviament, la necessitat d'acabar la faena en eixos monstres de què jo acabe..., culturals i tot això, eren autèntics llocs on se ficava gent de procedència molt diferent. I en això estem.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Senyor Montiel, voldrà...? No?

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general del Consell en relació amb la prevenció d'incendis de cara al pròxim estiu, que formula la diputada senyora Rosa María García González (GP Ciudadanos) (RE número 100.530, BOC 269)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem, doncs, a l'últim punt de la vesprada, (*soroll de papers*) que és la interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural sobre la política general del Consell amb relació a la prevenció d'incendis de cara al proper estiu, que formula la diputada Rosa García, del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Cuando quiera, señora García.

La senyora García González:

Gracias, señora presidenta.

El pasado mes de abril nos encontramos de bruses con la noticia de que la consellera Elena Cebrián anunciaba que la consellería de agricultura iba a movilizar en los próximos dos años 73 millones de euros de fondos europeos para, entre otros objetivos, recuperar espacios forestales degradados por incendios registrados en la década de los noventa y en el trágico verano de 2012. Se anunció que este dinero iría destinado a zonas que ardieron en los noventa y en 2012 donde, según ella, se concentraba el riesgo de incendios.

Una vez más, nuestra consellera –usted, señora Cebrián– no ha tenido en cuenta ninguno de los consejos o declaraciones emitidas por la Plataforma Forestal Valenciana, donde